

I. M. Bărbăteni

Pe drumul complex al rentabilizării

Cu mai mulți mineri, în sediul sindicatului liber al I.M. Bărbăteni, rentabilizarea revine în discuție ca un leit-motiv. Căile spre eficiență sînt cunoscute. În rîndul minerilor se înțelege tot mai mult că unica perspectivă de viitor, stabilitatea producției, cîștigurile sigure, nu vor veni de la sine, ci presupun eforturi creatoare din partea cadrelor minei pentru așezarea activității productive pe baze raționale.

— Ceea ce trebuie să facem, în primul rînd, este depășirea urmărilor tre-

cutului, a moștenirii „epocii de aur”, a ritmurilor forțate de extracție. Precizarea apartine directorului întreprinderii, ing. Constantin Cimponer și vizează laturile esențiale ale producției, situația precară în care se află unitatea în ceea ce privește fluxul de extracție, evacuarea producției, securitatea minieră — datorită neglijării lucrărilor de investiții și pregătiri.

Producția se extrage pe verticală, de la 150 m adîncime, fără ca mina să aibă lucrările miniere aferente asigurate, bunăoară un orizont de bază. Cărbunele se evacuează pe un flux de transport lung de 5 km și înseamnă 100 de transportoare TR 3, 9 benzi transportoare... înseamnă, deci un consum ridicat de energie, înseamnă manoperă multă pentru lichidarea frecvențelor defecțiuni electromecanice și înseamnă, în final, un personal de întreținere numeros cu efect negativ asupra productivității muncii. Astfel, dacă la nivelul sectoarelor indicatorul productivității muncii este depășit cu cîte 700—1200 kg pe post, la nivelul întreprinderii este cu 600 kg/post sub nivelul planificat. Și toate... belelele se regăsesc, în prețul de cost care, în primele două luni din acest an este cu 386 lei/tonă mai mare față de prevederi.

Ponderele cheltuielilor o reprezintă depășirile la consumul de energie electrică, dar și pierderile mari din cauza amortismentelor la mijloacele fixe aduse la Bărbăteni în anii trecuți fără să corespundă condițiilor, fără să fie necesare. Mașină de extracție pentru un puț nesăpat,

pentru puț cu schip, benzi transportoare etc. Se mai pot adăuga penalizările, alocările pentru vagoane, dificultățile la descărcarea acestora, din cauza depozitului de materiale și utilaje neterminat.

Important este ce se întreprinde pentru ameliorarea situației. În primul rînd se stăruie pentru redistribuirea mijloacelor fixe inoportune la alte unități, unde pot deveni foloșitoare. Se acționează pentru concentrarea producției prin intensificarea lucrărilor de investiții care vor determina optimizarea fluxului de transport și, implicit, micșorarea cu o treime a cheltuielilor. Un prim pas este darea în funcțiune la începutul lunii aprilie a unei benzi, a silozului tampon. Pentru asigurarea liniei de front au început pregătirile în partea vestică a cîmpului minier, în stratul 15, urmînd să înceapă pregătirile și în stratul 3.

Urmează să se finalizeze demersurile necesare pentru restructurarea efectivelor, funcție de competență, de cererile reale ale producției. „Organizarea științifică a producției din slogan trebuie să devină realitate”, spune directorul întreprinderii.

Este o coordonată majoră a preocupărilor specialiștilor. Dar coordonata principală pentru întregul colectiv trebuie să devină sporierea producției. De la 1100, în prezent la cel

Ioan DUBEK

(Continuare în pag. a 2-a)

O firmă de încredere

Participarea întreprinderii de utilaj minier din Petroșani la export constituie o preocupare primordială. Mai ales că nu se exportă materii prime, ci produse finite, complexe mecanizate, alte utilaje și echipamente miniere. IUMP este o firmă prezentă în ultimii ani la târgurile internaționale de la Milano, Leipzig, New Delhi, Cairo, Moscova și, desigur, la București. Asigurarea comenzilor pentru export nu este însă chiar atât de simplă. Pe de-o parte trebuie să fii mereu competitiv, să produci lucruri mai bune, mai trainice, cu parametri tehnici cît mai aproape de ceea ce dorește partenerul, sau chiar în întîmpinarea cererii acestuia, fie prin ofertă directă, fie găsind posibilități de colaborare pe plan bilateral. Pe de altă parte să cunoști piața, cerințele reale — studiile de marketing, atât de necesare, au fost ani de-a rîndul neglijate — să fii la curent cu ceea ce e nou, mereu nou în această competiție a valorilor. Domnul Cicerio Forțofol, care răspunde de export, subliniază referitor la această problemă că, deși, cumulat în lunile ianuarie și februarie 1990, exportul realizat de IUM Petroșani, calculat conform declarațiilor vamale, a fost de 107 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut, totuși o direcție foarte importantă pentru viitorul uzinei rămîne studiul pieței externe și corelarea permanentă a pro-

AL HORĂȚIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Această imagine putea fi surprinsă, ieri, în fața tuturor Bisericilor din Valea Jiului, unde au fost oficiale slujbe de pomenire.

Cîteva lucruri de neînțeles

Pe șantierele locuințelor

Într-o discuție purtată cu ing. Emilian Tomulescu, șeful brigăzii 10 a ACM Petroșani, dumnealui era foarte contrariat că nici pînă la această dată, în afară de o cifră reprezentînd numărul total de apartamente pe care li are de executat în acest an în Petroșani, respectiv 389 de apartamente, nu posedă nici un element de plan pe 1990, nici productivitate, nici număr mediu scriptic, fond de salarii, cheltuieli la 1000 lei producție marfă ș.a. Implicațiile sînt multiple și se repercutează direct asupra ritmului de lucru pe șantierele brigăzii. Programarea activității s-a făcut la libera alegere a brigăzii astfel încît să li se asigure tuturor formațiilor front de lucru, pentru ca oamenii să cîștige și să se realizeze construcțiile stabilite anterior revoluției. Pe de altă parte, pe șantiere se vorbește de o eventuală oprire a execuției pentru reproiectare

în vederea aplicării unor noi tehnologii. Asemenea comentarii, ca să nu le spunem zvonuri, provoacă neliniști în rîndul oamenilor. Ele trebuie lămurite la nivelul conducerii TACCM Hunedoara — Deva și discutate cu oamenii de pe șantiere.

În această conjunctură apar de-adreptul de neînțeles unele măsuri ale conducerii ACM care crează tensiuni în rîndul constructorilor. S-a hotărît, de exemplu, ca blocul H5 din cartierul Aeroport, atacat deja la fundație și tuat la... 12 metri de H2 — două blocuri față în față — să fie dat spre execuție brigăzii Petrița. Asta înseamnă cheltuieli suplimentare cu transportul forței de muncă, al utilajelor, imposibilitatea desfășurării simultane a lucrărilor la cele două blocuri din cauza spațiului restrîns pentru depozitarea prefabricatelor și

altele. Se crează însă o stare de spirit nesănătoasă în rîndul constructorilor din Petroșani cărora li se ia astfel frontul de lucru, în vreme ce la Petrița este destul de construit. La ce ajută amestecarea lucrurilor? E adevărat, de ce simplu cînd se poate și complicat? Iar răși aglomerăm Petroșaniul cu lucrări începute și neterminate? Ar trebui ca oamenii să fie lăsați să-și vadă de treburi, să realizeze locuințele ce le-au fost încredințate, să execute toate lucrările de sistematizare astfel încît locatarii să se bucure de locuințele bransate și la apă și la energie.

Simion POP

IN PAGINA A 3-A

MAGAZIN DUMINICAL

Colaboratorii lunii martie 1990

Valeriu ALECU, Gabriela ANDRAȘ, Mircea ANRDAȘ, Cornel ARMEANU, Elisabeta BOGAȚAN, Ioan Dan BĂLAN, Ioan Nicolae CĂPRAR, Ștefan CIMPOI, Viorica CIOCAN, Eugen CUCU, Val COHLMANN, dr. George DĂRLEA, prof. Vasile DINCU, Costel DRAGU Aurel DULA, Raul DUBYK, Dumitru IACOB, Rodica KAROLY, Emerich KOVACS, Andrei KRAUSZ, Mircea MUNTEANU, preot Ioan POGAN, dr. Octavian POPESCU, Sever Constantin RĂDUICĂ, Gheorghijă SEREA, Gheorghe TRUȚĂ, Toma ȚĂȚARCĂ, Ing. D. VIȘAN, Dorel VLADISLAV, Francisc VETRO.

CARICATURISTI: Robert HUMEL, Vali LOCOTĂ, SZABO Zoltan.

Desen de SZABO Zoltan

Conciliere ratată?

COLEGII tipografi de la publicația „Valeriu Jiu” ne informează că au intrat în posesia primului articol din serialul „TIMȘOARA — minut cu minut”. Articolul va putea fi citit în numărul viitor. Bogat ilustrat, serialul se anunță deosebit de interesant.

DEPOZITUL DE MOBILĂ este situat în Petroșani, destul de departe de centrul orașului. De aici, cumpărătorii ridică piesele de mobilier. Din păcate numărul mașinilor cu regim de taxare „taxi”, puse la dispoziție de IJTL, este foarte mic și oamenii așteaptă, în zilele de vîrf, ore întregi până cînd „prind” o mașină. Chiar să nu existe o soluție? Eventual un dispacherat, cu număr de telefon, unde să poți găsi, prin comandă, o taxifurgonetă. Ce spune AUTL?

AEROBIC SAU ANAEROBIC? Că la CSS Petroșani sînt organizate cursuri de gimnastică aerobică, e bine. Multimea de femei înscrise dovedește necesitatea cursurilor. Numai că organizarea nu e grozavă. Joi uinea dintre participante, i s-a furat o pereche de adidași (scumpi), tocmai de la ușa sălii. Deci, cine vrea să se descotorosească de lucruri de valoare să meargă la „aerobic” (M.B.)

Cotidiene

EXPOZIȚIA DE MOBILĂ, din Piața Victoriei din Petroșani este zilnic vizitată de numeroși cumpărători. Din păcate, infiltrațiile de apă au distrus, pur și simplu, pereții, în zona scării ce duce la etajul magazinului, dînd un aspect neplăcut unității. Nu mai vorbim de umezeala care afectează mobila expusă. Ce spun lucrătorii IGCL, chemați în repetate rânduri să repare defecțiunea?

„RIFF”, cunoscutul grup rock va concerta din nou la Petroșani, în sala Casei de cultură în ziua de 6 aprilie, începînd cu orele 17 și 20. Tinerii, prietenii ai muzicii rock, sînt așteptați.

MAI MULȚI cititori ne-au întrebat unde pot preda deșeurile de hirtie? Hirtia recuperată înseamnă, de fapt, salvarea pădurii. Propunem gospodarilor municipiului și întreprinderii județene specializate în recuperarea deșeurilor, amplasarea de tonete în cartiere. Hirtia și alte deșeurii ar putea fi recuperate astfel mult mai eficient.

IN FIECARE ZI DE VINERI, istoria se repetă! La intrarea în piața agroalimentară din Petroșani, o serie de producători particulari își etalează produsele pe tarabe improvizate. Ca urmare, mașinile care vin cu marfă pentru unitățile comerciale nu reușesc să mai intre în piață. Cine suferă? Cumpărătorii. Sugerăm administrației pieței să nu mai permită particularilor să-și expună marfa în locurile destinate parcurii autovehiculelor. Loc în piață există destul! De ce trebuie să nesocotim regulile unui comerț civilizată?

Rubrică realizată de
Horația ALEXANDRESCU

Ce reclamă - Gheorghe Muscalagiu, muncitor necalificat la IM Uricani? În intervalul februarie-mai 1989 a fost plasat la un alt loc de muncă, puțul 5, blocul 0, la pregătirea unui abataj frontal. În zilele de 6, 9, 10, 11 și 12 martie apare, în cartea de pontaj, ca nemotivat. Cere în scris directorului minei verificarea prezenței sale la serviciu. Directorul, domnul Iacob Stoica, încredințează acest caz juristului unității, domnul Nicolae Opreș. Acesta îi solicită 2-3 declarații scrise de oameni cu care Muscalagiu a lucrat. Și îi sînt aduse. Sînt contestate pe motiv că au fost date la circumștații. Și, uite-așa, începe dandanaua. Curg reclamațiile. Muscalagiu vizitează zilnic biroul juristului. Încep și eanele. Din ambele părți. Nervi. Ce mai, ceartă în toată regula. În ianuarie, se constituie o nouă comisie pentru soluționarea problemei. Domnul tehnician Aurel Boghici îi spune că, la acea dată, la comitetul FSN erau multe cereri cu contestații. „N-am mai verificat dosarul”, zice dumnealui. Am propus rectificarea celor 5 zile. Rămîne însă problema retrogradării pe 3 luni”. Sancțiune ce se întindea pe parcursul lunilor mai, iunie, iulie 1989. Pentru ce a fost aplicată?

— Atitudine necuviincioasă față de mine, spune juristul Opreș. M-a făcut indecent, incompetent. Putea, acum un an, s-o conteste la c.o.m. În termenul legal. N-a făcut-o, sancțiunea de 10 la sută din iulie a fost tot pentru atitudine necuviincioasă.

În biroul juristului sînt gazda, reclamantul, dom-

nul Muscalagiu și subsemnatul, „Cazul Muscalagiu” este dificil. Are un dosar destul de gros. Cele mai multe piese pe care le conține sînt depuse de reclamant. Cereri, contracte. Se joacă cu cărțile pe față. Juristul îmi arată nota explicativă a maestrului Vasile Condu-rachi, care spune că nu l-a văzut, în perioada respectivă, la pontaj pe Muscalagiu. Întreb ceva care mă nedumerise dinainte: „Ce o cu zilele de 7 și 8 martie?”. „Am stat acasă”, zice Muscalagiu, și am dat o cerere de învoire îng. Dobroiu, pe 6 martie!”. Practic, îi spusese că n-o să vină la șut, iar cererea a fost înaintată ulterior. De aceea nici nu era avizată! Revenim la retrogradarea pe 3 luni. În privința sancțiunii de 10 la sută din iulie, Muscalagiu zice că n-o contestă. Pentru că n-are probe. Se scot hirtii peste hirtii. Juristul din dosar, iar Muscalagiu din geantă, Spiridice se infierbîntă. Se ajunge chiar la cuvinte deloc măgulitoare. Muscalagiu se scuza și jese din Lirou. Juristul își face ordine în hirtii. Constată că-i lipsește procesul verbal 7120 din 27 aprilie 1989. Cum cu nu mă mișcăm de pe scaun, ies din raza bănușelilor. Se întoarce Muscalagiu. Îi zice direct: „Domnule, nu-i corect. Unde-i hirtia?”. Se face că plouă și iese. După cîteva minute bune, apare. Cu documentul. Zice că i-a rămas lipit de mină. Nu știe nici el cum. Apoi o spune pe-ala dreptă: a vrut să-și facă o copie. Una avusese mai demult, aflu, dar o trimisese pe la cece. Împreună cu o scrisoare în care

se lega și de soția juristului. „Nu e fair-play, fi zic. Ai ce ai cu omu’, dar cu nevasta lui?”. Pînă atunci eram înclinat să-i dau pe de-a-ntregul dreptate. Cu toate că, norma trebuia să contesteze termenul legal sancțiunea de retrogradare. Încerc din nou: totuși, sancțiunea asta n-a fost prea aspră? „În problema retrogradării nu mai revin. spune domnul Opreș. I-am dat-o pe drept. Pentru jigniri și atitudine necuviincioasă. În plus a încercat să pîcălească, să inducă în eroare conducerea, cu ocazia cercetării”.

Ce pot să-mi confirm este schimbul de opinii — deloc urbane, între jurist și reclamant — la care am asistat. În loc să se stingă, conflictul rămîne deschis. Juristul promite că-i mai da o sancțiune. Mă uit la ei și nu știu ce să cred. Muscalagiu amenință că „merge mai departe”. Juristul îi zice să se ducă unde-o vrea. Dacă nu se linișteau cit de cit spiritele, ieșea, din nou, o ceartă în toată regula.

„Stau și mă gîndesc. Juristul a propus o sancțiune. Directorul a aprobat-o. Reclamantul n-a contestat-o la termen. Și, acum, pare că vine o alta. Ce trebuie făcut? Cred că nu-i firziu. Consiliul de administrație să numească o comisie, neutră, cu ai cărei membri să fie de acord ambele părți. Aceasta să cerceteze atent chestiunea și să dea un verdict. Astfel, dacă anul trecut domnul Muscalagiu s-a adresat ceceului, acum va merge pînă la CPUN. Și ar fi, zău, de rîs. Au, și-așa oamenii atîtea pe cap.

Gheorghe OLTEANU

Să nu neglijăm unitățile unde „producția merge”!

În secția de mobilă de la Livezeni, aparținînd întreprinderii de prelucrare lemnului Deva, muncesc aproape 140 de oameni. Dintre aceștia, 97 sînt femei. Condițiile de muncă sînt departe de a fi ușoare. Se lucrează în praf, în zgomot, se lucrează în condiții total improprii. Și totuși acestor oameni li se cere calitate, li se cere — și reușesc, spre cinstea lor — să fabrice piese și garnituri de mobilă frumoase, competitive pe piața internă și la export. În luna ianuarie, valoarea producției marfă a fost de peste 700 000 de lei. În februarie, de 850 000 lei, iar în martie se estimează la peste 1 milion lei.

Deci producția este în creștere. Oamenii muncesc, însă prea puțin s-a făcut pentru ei, deși șeful secției, maestrul Constantin Gurlup, și conducerea sindicatului liber au tot cerut întreprinderii îmbunătățirea condițiilor de muncă. S-a fabricat deja seria „zero” a unei noi garnituri — „dormitorul Mircea”. Elegant, trainic, frumos. Comenzi pentru anul 1990 există. Secția nu duce lipsă de „front de lucru”. Și oamenii fac tot ceea ce este omenește posibil pentru a realiza ce și-au propus. Sprijinul întreprinderii este insensibil. Utilajele sînt, în majoritate, uzate. Mihai Brînză, liderul sindicatului liber, califică starea tehnică a utilajelor

cu cuvintele „la pămînt”. Motoarele se ard repede. „Curelele trapezoidale și rulmenții te lasă cînd și-o lumea mai dragă, piesele de schimb lipsesc, ventilația — esențială pentru acest mediu — funcționează defectuos, filtrele trebuie schimbate și multe altele”.

De aici, consecințe: îmbolnăviri generate de frig — iarna, de curent, certificate medicale și multe altele, toate grevind prețul de cost și producția. Cum e mai rău, deși repetăm, oamenii, chiar în aceste condiții muncesc, și încă bine. Secția este rentabilă și ar putea fi și mai rentabilă. Domnul Constantin Gurlup ne spune că mulți cetățeni solicită o serie de obiecte de mobilier — pătuțuri pentru copii, alto accesorii, măsuțe ș.a. De ce nu ar exista și un magazin de prezentare și desfacere a produselor secției, eventual comun cu al fabricii din Petrila? Un magazin care ar răspunde necesităților Văii Jiului și ar spori rentabilitatea celor două unități de mobilă, de la Livezeni și Petrila.

Întreprinderea de prelucrare a lemnului Deva are la Livezeni o secție bună, un colectiv de na-dejde pe care nu are voie să-l neglijeze. Condițiile de muncă ale muncitorilor din secția de mobilă Livezeni trebuie de urgență îmbunătățite. (H. ALEXANDRESCU)

Pe drumul complex al rentabilizării

(Urmare din pag. 1)

puțin 1300 tone pe zi începînd cu trimestrul III. Este o cerință reală, dar care presupune o plasare mai bună a fronturilor de lucru, realizarea posturi-

lor în carbune, reducerea absențelor nemotivate, a fluctuației, stabilizarea și perfecționarea forței de muncă tinere și, implicit, soluționarea unui complex de probleme sociale cu care se confruntă mina la ora actuală.

Drumul spre rentabilizare este presărat cu greutăți, impune soluții multiple la probleme complexe. Dar aceasta nu înseamnă că este imposibil de străbătut. Dimpotrivă.

O firmă de încredere

(Urmare din pag. 1)

ducției cu cererea pe plan internațional.

La IUMP sînt în studiu și alte oferte ale unor firme din Europa și Asia. Echipamentele de automatizări și subsansamblele de construcții metalice livrate la export nu au fost reclamate pentru calitate. Se va colabora deschis, principal cu fiecare firmă. Dar oferta trebuie susținută și prin reclamă eficientă: pliante, videocasete, alte mijloace. Iar pentru a fi competitive, utilajele și echipamentele trebuie să fie de calitate și să aibă parametri cât mai ridicați în exploatare. O relație care, spun specialiștii, este cheia rentabilității.

ANONIM, Petroșani: Din principiu nu răspundem scrisorilor anonime. Întrucît cei care nu semnează au și altceva de ascuns decît numele. Nu este cazul dv. Din scrisoarea dv. lungă (12 file) trimisă de curînd se desprinde o mare sinceritate. Sînteți un sentimental, cum singur vă prezentați, „legat cu mii de fire trainice de cele două mame sfînte, România și Maria”. Pentru această mărturisire, pe care avem convingerea că nu o faceți cu orice preț, vă răspundem, cu două precizări: 1) spațiul nu ne permite o scrisoare la fel de lungă; 2) oricît ne-am strădui, mărturisirile noastre nu vor atinge gradul de emoție care a încălzit

Mașina „Salvării” peacă într-o nouă cursă. Bineînțeles, cu foaie de parcurs. Foto: I. LICIU

POȘTA REDACȚIEI

atît de plăcut scrisoarea dv.

Aveți multă dreptate în privința trecutului deloc glorios al partidelor din perioada 1918—1940, care au dispus rînd pe rînd de autoritate politică, dar nu au slujit poporul, au avut șansa de a face bine la scară națională, dar nu au fost preocupate decît de gloria personală. Întrebările dv. au fost ridicate în mod obsesiv, în acei ani, și iată că a sosit vremea cînd viața ne oferă tuturor satisfacția unor răspunsuri. Pofta lor de glorie despotică, cum pe tîrîna dreptate o numiți, putea fi lesne dedusă din faptul că cel mai mult

acestor partide le-a plăcut cînd s-au aflat în opoziție, și nu cînd pe umerii lor apăsa vremelnice povara țării. Din acest trecut, gîndurile dv. se îndreaptă spre prezentul atît de încărcat de probleme sociale. Și vă dăm din nou dreptate în privința modului în care apreciați echitatea vieții după Revoluție. Din păcate scrisoarea dv. este nepublicabilă fiind prea lungă și pe alocuri fragmentată de relatări personale. Așteptăm să ne vizitați la redacție, după cum ați promis.

UN GRUP DE CITITORI... BANUITORI, Petroșani: Am luat cunoștință de opinia dv. E bine

să faceți distincție între persoana pe care o bănușiți și problema în cauză, care nu este cum credeți dvs. o „capcană politică”, ci o simplă propunere, cu șanse de a deveni un lucru serios.

DAN CODREA, Petroșani: Vă recomandăm să renunțați la confruntarea cu caricaturistul amintit. Desenele trimise nu sînt publicabile. Dar nu trebuie să vă descurajați. În acest domeniu e nevoie de foarte mult exercițiu.

I.L. COCO, Tîrgu Mureș: Rîndurile dv. au ajuns la redacția noastră prea tîrziu. De la evenimentele din 19 februarie au trecut totuși aproape 40 de zile. Reveniți pe alte teme.

Ion MUSTAȚA

Straja Bucuriile și tristețile unei zone turistice

Straja — refugiu din tumultul citadin, bază a sporturilor de iarnă, iar în ultimii ani zonă de agrement. Dintre cele 3 atribute, primele două le posedă de aproape 6 decenii. De atunci, de la înfemeiere, cabana Straja a devenit o atracție atât pentru drumeții montani, iubitori ai escaladărilor, cât și pentru schiorii din toată țara.

Al treilea atribut — zonă de agrement, l-a câștigat mai mult în ultimul deceniu. Odată cu darea în funcțiune a instalației de telecaun, baza de agrement Brăița s-a „prelungit” de la poalele muntelui, pînă sus, pe platourile și spre piscurile alpine. Ce înseamnă acest atribut — am constatat pe viu, în primele duminici benigne ale acestei primăveri timpurii.

Tineri și mai puțini tineri, sportivi și oameni îmbrăcați de orăș, ieșiți la promenadă, străbăteau cu zecile cărările încă înzăpezite sau umede în urma topirii zăpezii. Se bucurau de soare, de aerul ozonat, de priveliștea spre Vale, de căzăturile schiorilor care pe stratul tot mai subțire al zăpezii de pe pîrtaia slalom trăiau și ei, ultimele bucurii ale colaborărilor vijelioase din acest sezon.

Punctul final al afluenței turiștilor este cabana. Deși mărită în anii trecuți, capacitatea cabanei este mult rămasă în urmă în fața solicitărilor.

— Capacitatea de cazare se ridică la 100 de locuri, ne informează gazda, tinăra Gina Onică, care a preluat cabana, împreună cu fratele ei Tudor, de când Straja a revenit în patrimoniul minei.

Capacitatea sălii de mese este cu ceva mai mare. Cabana e arhiplină în fiecare sîmbătă și duminică. Vin mai ales tinerii. Per-

sonalul cabanei așteaptă cu ospitalitate mineri, familiile lor, inițiativa sindicatului în organizarea unor ieșiri comune. Îi așteaptă cu cabana curată, bine gospodărită și bine aprovizionată cu ajutorul IACCVJ și Intreprinderii comerciale din Lupeni. În rest, dotarea cabanei, ca și capacitatea ei, au rămas aceleași.

De trei ani, de cînd complexul a fost preluat de OJT, nu s-a schimbat nimic în bine. În ultimii doi ani, la tradiționalele conferințe de presă organizate cu prilejul deschiderii sezonului turistic, fostul ministru al turismului era întrebat ce se întreprinde pentru finalizarea lucrărilor la noua clădire a cabanei minerilor din Straja. Ridicată, acoperită, dar nefiind închisă, a fost și este supusă degradării, intemperiiilor excesive, specifice în zona montană. Și e vorba de o valoare de milioane, de un bun de care ar putea beneficia mii de oameni.

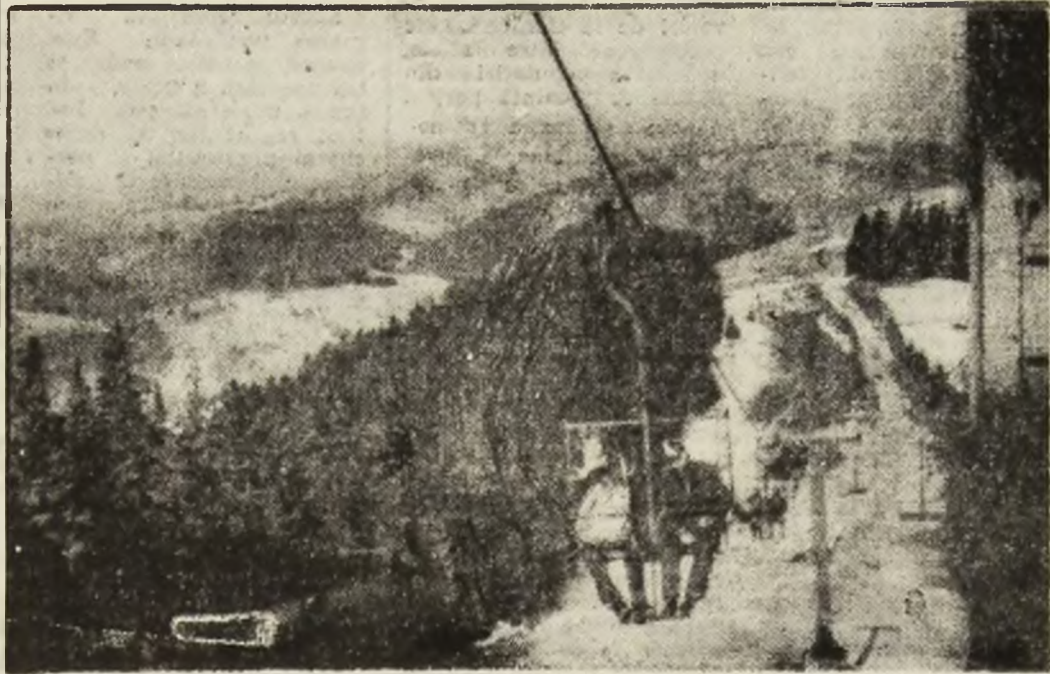
Și ministrul a fost de fiecare dată evaziv: „Da, tovarăși, cunoaștem, avem în vedere... o să facem”. Și a făcut... alte investiții, dar în alte zone turistice ale țării.

Adevărul e că noua cabană — cu o capacitate de 200 de locuri de cazare, cu o sală de mese spațioasă, cu alte dotări preconizate tocmai pentru a oferi o servitute civilizată, de bună calitate oaspeților — stă și așteaptă.

Turiștii îi admiră arhitectura, proporțiile și se gîndesc că poate, poate nu vor trece încă o dată anii care au trecut de cînd din „ordine de sus” și prin „intransigența” unor agenți tip „Colombo”, a fost abandonată finalizarea acestui edificiu destinat minerilor și bucuriei tuturor iubitorilor de munte.

Ioan DUBEK

Magazinul duminical

Telecaunul — mijloc eficace de transport către aerul curat al Paringului.

Cronică rimată

Oare, e o păcăleală?

A trecut întii o boare, care s-a numit
Domnilor, se pare, de-astăzi
C-am „gustat” din Primăvară
Sintem parcă tot mai veseli,
Viața citadină parcă-i mai „spălată”,
Păsările-ncep cu triluri, florile,
Să-și deschidă-a lor corole
Gospodarii-s toți la treabă
Pe străzi nu mai vezi o baltă,
Nu mai înfilnești hîrtoape,
Prin containere doar vîntul

Seara nu-ntilnești iar droaia
Printre anumite blocuri pot să circuli liniștit
Nu e praf, nu sint noroaie,
Bate vîntul primăverii cu parfumul de magnolie
Nu mai vezi țînțari prin casă
Din grădini răzbate fumul
Zău de nu crezi că-anotimpul
Cum în Valca noastră dragă
Să-i urăm dar, Primăverii,
Și să savurăm cu toții zbențuiala
Dar să nu uităm nici unul:
astăzi e întii april.

Ion LICIU

De-ntii april...

• S-au adus la Jiul îngelatoare. N-are rost să vă înghesuiți: se dau 1,5 bucați de persoană, ba chiar mai multe, în funcție de bonul eliberat de forurile competente cu privire la activitatea din primii șapte ani... de acasă.

• Cu televizoarele (tot la Jiul) e puțin mai greu: 1,25 de căciulă, din care 25 de după virgulă sint color — vopseaua pentru ecran vă interesează...

• O veste bună: au reparat în cofetării mult apreciatele savarine. Credem că acum, cînd se (mai) găsesc ingredientele, s-a pierdut rețeta de fabricație. Și au un aspect atât de apetisant... unele vînzătoare.

• Spectacol inedit în perimetrul Teatrului de stat: floarea de magnolie. Deocamdată e în pom. Și floarea, dar și teatrul...

Eugen CUCU

Epigrame

Cadou:

Bate vîntu-n buzunare!
Așa că, la aniversare,
Voi oferi iubitei mele,
O pungă cu... floricele.
Deziluzie de primăvară:
Anotimp fără pereche,
Tu pe toate le-ai schimbat,
Pe mine m-ai neglijat
Iar nevasta-i tot cea...
veche!

Partidul Romilor

Noi nu le-avem cu cositul
Dar ne place covășitul...
De-asta-am vrea noi,
un partid:
Să ne mulgă lapte-n bîld!

Vizionarul William Blake: INCATUȘARE ȘI LIBERTATE

Intr-o Anglie în curs de industrializare, în care cărbunele și fumul negru începeau să domine tot mai apăsător cerurile reci ale peisajului, unde coșurile fabricilor se înmulțeau pe malurile Tamisei, s-a născut în anul 1757 poetul și pictorul William Blake. De bună seamă că s-a născut cu o anume alcătuire sufletească, din care a ieșit ceva ce ne face să vorbim de el și astăzi.

Biografia, au descoperit o existență (1757—1827) liniștită, liniară, lipsită de evenimente spectaculoase și gesturi teatrale. Ca și la marele Shakespeare, zic ei. O viață modestă, lipsită de abilități ascensionale în social, consumată în atelă de o muncă anonimă, ale cărei rezultate erau aproape ignorate de contemporanii săi. Nu avea strălucirea superficială, trufia emfatică de care dispuneau gloriile trecătoare ale timpului astfel că nu a fost prețuit de contemporani.

Viață liniștită? Sub nodina prezență exterioară se zburcă o viață lăuntrică adîncă, bîntuită de obsesii stranie și impulsuri teribile. Reîntărit în planul existenței banale, energia irumpe sublimată în impenetrabilă libertate în planul oniricului, gravată în imagini vizionare. Ca o încercare de transcendere a condiției comune spre o mai înaltă spiritualitate. Fără alternativă, valorificarea propriei șanse unice.

Omul este figura omniprezentă în gravurile sale. Corpuri omenești avîntate în mișcări de zbor, săgetind vectoriale în spațiu sau contorsionate spasmodic în dansația internului, chirente sub înfricoșarea forțelor răului sau destinate în imobilitatea morții. Adică ceea ce se vede la prima privire.

Însă la W. Blake formele figurative, naturaliste, aceste ființe dinamice sint de fapt suporturi de fixare a ideilor, a senti-

mentelor sale izbucnite în afară. Trupurile lui sint de fapt reprezentări ale sufletului obsedat de eliberarea de sub apăsarea lutericului. Sint suflete chiar, desenate de el, căci de fapt asta a desenat. De aceea trupurile lui Blake nu au opulența carnală, biologică, ca în Renașterea italiană, de pildă, ele sint spiritualizate, sint spirituale. Avînturi ascendente spre văzduhurile libertății, survolînd colcăiala grea a substanței întunecate.

Tragismul concepției, izvorit din obsesia confruntării dintre bine și rău. Omul apare de multe ori înspăimîntat, chinat sub amenințări apocaliptice. Ca în lucrările „Nabucodonosor” și „Iov”. Groaza devoratoare, ancestrală, continuă un element sumbru de la o stampă la alta. Dincolo de pesimism, William Blake găsește speranța, aspirația spre lumină, dorința de fericire. Într-o tendință moralizatoare imanentă,

religioasă, coexistînd cu revelația mistică, amestec bizar, s-a spus, de mitologie celtică și ebraică. Venind din negura timpului, straniul sensurilor absconse.

William Blake, străluminatul de fantasmă, cu ochii arși de visare.

Provoacă și astăzi șocul sincerității, creează o țară a candorii și copilăriei, coexistînd cu o surprinzătoare clarviziune a valorilor în politică, societate și cultură. Idei pe care timpul abia avea să le confirme.

Tehnica — proprie, subtilă, venind de acum două secole. Dar desenul imperfect și unele morfologii stîngace parcă, conduc la ideea că mesajul, sentimentul puternic a fost opus estetismului și l-a înălțurat.

Richard Wagner a spus: „dacă am avea viața, n-am avea nevoie de artă”. Sint infinite feluri de-a spune același lucru.

Daniel AELENEI

Gînduri, înainte și după 1 aprilie

— Ah! Chiar și aici sintem manipulați...

Desen de SZABO Zoltan

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ SPORT VARIETĂȚI

Ziarul „Izvestia”: Centrala atomoelectrică de la Cernobil trebuie închisă

La Cernobil nu s-a defectat un reactor, ci o întreagă concepție, înmormântând pentru totdeauna sut norii aducători de moarte mitul despre siguranța deplină a energiei nucleare, scrie ziarul „Izvestia”.

Despre cauzele explozării reactorului nuclear al celui de-al patrulea bloc energetic de la Centrala atomoelectrică, de la Cernobil s-au scris sute de articole, dar nimeni nu a avut curajul să scrie că reactorul nu putea să nu explodeze: dacă nu în anul 1986, atunci în 1990 sau în anul 1995, dacă nu la cel de-al patrulea bloc, atunci la cel de-al doilea sau al treilea, dacă nu la Cernobil, poate în alt loc, avaria ar fi avut loc. Aceasta putea să se întâmple din cauza concepției dezvoltării energiei nucleare sovietice, care considera complet de prisos cămășile de protecție din jurul reactorului, larg folosite în străinătate și subliniază în articol. Trebuie, în sfârșit, să

spunem întregul adevăr despre cele întâmplate: la Cernobil a avut loc cea mai mare catastrofă tehnologică din întreaga istorie a lumii. Ea a ridicat sarcini deosebit de complexe, care implică practic toate sferele vieții, multe domenii ale științei și producției, moralei și eticii. Trebuie găsite urgent cele mai eficiente metode și mijloace pentru a reduce la minimum consecințele catastrofei nu numai pentru actuala generație, ci și pentru cele viitoare. În primul rând, trebuie să fie salvate viața și sănătatea oamenilor care locuiesc în zonele calamitate și ferite de pericol generațiile următoare.

Programul RSS Bieloruse (care va deveni un program în adevăratul înțeles al cuvântului numai după adoptarea lui de către Sovietul Suprem al URSS) prevede alocarea în actualul cincinal a sumei de aproximativ 18 miliarde ruble pentru e-

liminarea consecințelor avariei de la Cernobil. Se preconizează, între altele, evacuarea populației din zonele ce prezintă pericol pentru sănătatea oamenilor și soluționarea problemei terenurilor părăsite (pentru ca eroziunea provocată de vânturi puternice să nu creeze o radiație perpetuă). Există numeroase alte probleme, unele dintre ele putând fi soluționate în cinci ani, cele din categoria a doua — în zece ani, iar cele din grupa a treia — în 200 de ani.

Ziarul evidențiază încă o altă problemă deosebit de spinoasă care încă nu a fost soluționată: ce trebuie făcut cu însăși centrala de la Cernobil, căci în fiecare dintre cele trei reactoare în funcțiune există 192 de tone de combustibil nuclear. Anul trecut, la centrală au avut loc peste 30 de „opriri pentru verificare” la instalația de bază, dintre care 13 — din cauza personalului de deservire. Această centrală trebuie închisă, o altă opțiune nu poate exista. Nu avem dreptul — se subliniază în articol — să ne jucăm de două ori cu destinul. Fiește, nu vom putea trăi fără energie nucleară. Dar centralele atomoelectrice nu trebuie să fie asemenea celei de la Cernobil, ci să fie construite în alt mod, departe de zonele dens populate.

(Rompres)

SPORT VARIETĂȚI

Din colțul tribunei

De ce sînt (încă) suporter...

Sportul reprezintă vigoarea umanității. Este cîmpul de bătaie unde se învinge fără a ucide. În lumea modernă, este înțelesul regenerativ al muncii, al progresului și performanței umane. O minunată înțelepciune din toate timpurile și pentru toate vîrstele, urmînd desținderea, o completare a muncii profesionale. O competiție pașnică în realizarea unor performanțe ce demonstrează capacitatea individului, a colectivității, cu reguli universale respectate, în spiritul fair-play, stăpînirea de sine pentru a nu izbîndi din dorința de a învinge cu orice preț, peste granițele trasate de spiritul de justiție și respectul pentru adversar.

Stadionul este singurul loc din lume unde ne simțim cu adevărat liberi. Nu-

mai cei ce nu cunosc mrejele, tainele și locurile lui ascunse, degenerază pasiunea, entuziasmul, spiritul de corectitudine, de loialitate. Toate stadioanele au același parfum: iarbă verde, speranțe și dezamăgiri. Gazonul scoate la iveală forța șutului și finețea driblingului, vestiarul oferă privirilor ceea ce tribunele n-au văzut și nu vor vedea niciodată.

Fotbalul, atracție universală, invenție și legendă, miracol și viață, este răscolitor pentru oamenii care au griji, chiar dureri, un sedativ pentru cei cu speranța că le vor rezolva vreodată.

Dar el nu poate exista fără noi, spectatorii, suporterii. Invariabil, ne primim chiar dacă nu-l cunoaștem regulile, dacă nu le respectăm, dînd satisfacție mare și producînd

atita rău altora, cînd echipa favorită este învinsă. Învinge, nu pentru că n-a „putut cîștiga”, ci pentru că atunci „nu s-a putut cîștiga”.

Fotbalul înseamnă de toate: eucurie, speranță, tristețe, jurămînt, regrete, numai un simplu lucru nu: violență. Cu toate acestea violența a pătruns pe stadioane încet, încet, odată cu noi. Cînd? Pe ce poartă? Cu ce bilet? Sportivul și antrenorul sînt fără apărare, galeria adversă la fel. Propunem un control. Dar așa ceva nu se poate. Atunci? Autocontrolul!

Rămîn deci suporter, nu pentru că susțin intrarea gratuită a copiilor și femeilor (doamnelor), ci pentru că intru pe stadion cu un singur gînd. Să aplaud!

Dorel NEAMȚU

OLD-BOYS

Marți, 3 aprilie ora 16, la stadionul „Jiul” va avea loc o interesantă partidă de fotbal, rezervată echipelor de veterani — old-boys — din Petroșani și Oltenița. Dincolo de ineditul acestei întîlniri, spectatorii vor avea prilejul să urmărească foste vedete ale fotbalului din Valea Jiului și ale orașului de pe malul Dunării. Prețul de intrare — la latitudinea dumneavoastră. (M.B.)

CONTUL „EMINESCU — 100”

REDAȚIA ZIARULUI „GAZETA DE BOTOȘANI” și-a propus să sprijine lucrările de reamenajare a spațiului memorial eminescian de la Ipotești. În acest scop a inițiat contul „EMINESCU — 100”.

Toți cetățenii României, care doresc să participe la înfăptuirea acestei opere de valorificare culturală a Ipoteștilor, leagănușul copilăriei poeziei, sînt rugați să depună contribuția lor bănească în contul nr. 655 100 530, deschis la Banca Națională, Sucursala Botoșani, cu mențiunea „CONTUL EMINESCU — 100”, sau să trimită sumele pe adresa: Redacția ziarului „GAZETA DE BOTOȘANI”, bulevardul „Mihai Eminescu” nr. 91.

Intreprinderea pentru administrarea cantinelor și cazare Valea Jiului Petroșani

vînde persoanelor particulare, prin licitație, cai și bovine (vacii și viței).

Licitația se organizează în ziua de 3 aprilie 1990, ora 10, la sediul gospodăriei anexe Vulcan, strada Mărișoara.

IACCVJ asigură reglări și reparații cîntare prin metrolog autorizat.

Cei interesați pot obține relații la telefon 43451, 43452 și 42064, zilnic între orele 7—15,30.

Spitalul municipal Petroșani

organizează în data de 17 aprilie 1990, ora 10,

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi:

- director adjunct economic
- șef serviciu administrativ, pază, p.s.l.

Condițiile de studii și vechime sînt cele prevăzute în Legea nr. 12/1971.

De asemenea, angajează direct sau prin transfer:

- sudor autogen și electric, categoria 2 sau 3
- fimplar universal, categoria 2 sau 3
- fochist medie presiune cu autorizație ISCIR

Relații suplimentare, precum și tematică pentru concurs se pot obține de la Biroul personal al Spitalului.

MICA PUBLICITATE

ANIVERSARI

CU OCAZIA ieșirii la pensie a dragului nostru Nenu Nicolae, soția Florica, copiii, Dorci, Lucian, Dan, Violeta și nora Maria îi urează multă sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!”. (810)

MAMA, Viorica, urează fiicei ei Gyurka Angelica, multă sănătate, fericire și împlinirea tuturor dorințelor, cu ocazia aniversării frumoasei vîrste de 20 ani. (813)

SOȚIA, copiii, ginerele, nurorile și nepoții urează scumpului lor Strinu Ioan multă sănătate și fericire cu ocazia pensionării. (800)

CU OCAZIA prinderii în buchetul vieții celui de al 22-lea trandafir, părinții urează scumpului lor Teslic Florin multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”. (789)

CU OCAZIA ieșirii la pensie urăm dragei noastre Irina Toma multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”. Soțul Aurel, fiica Rodica și ginerele Nicu. (761)

DIN PARTEA colectivului de muncă al Atelierului de zonă C.F.R. Petroșani dorim colegilor Simionescu Dumitru, Străjeru Ștefan, Nenu Nicolae, Ungur Alexandru și Mănescu Petre, sănătate și viață lungă cu ocazia ieșirii la pensie. (984)

VINZARI

VIND casă, dependințe, două grădini, teren productiv și pomii fructiferi. Aninoasa, str. 23 August, nr. 95. Informații, telefon 41938. (804)

VIND Skoda S 100, Vulcan, telefon 70605. (809)

VIND Player Samsung VX 972 AC/DG nou, casete înregistrate. Lupeni, telefon 65185. (812)

VIND CEG Dacia din 1986, video japonez, cu înregistrare, cu 20 casete și derulator. Telefon 998/25336, după ora 17. (795)

VIND autoturism Wolsvagen, piese rezervă. Informații, Lupeni, Aleea Narciselor, bloc 8/17, Gom. boș Zoltan. (792)

SCHIMBURI LOCUINȚA

SCHIMB garsonieră, zonă Hermes, cu apartament, 2—3 camere, zonă centrală sau independentă. Telefon 43160. (798)

SCHIMB apartament, 2 camere, Petroșani Nord, cu apartament 3—4 camere Petroșani Nord, eventual zona Hermes, piață. Telefon 50462, între orele 17—18. (803)

SCHIMB casă colonie două camere, bucătărie, baie, cămară, cotețe păsări și porci, pomi fructiferi, cu apartament 2—3 camere, zona Petroșani-Nord. Informații: Petroșani, str.

V. Alecsandri nr. 9/2, între orele 10—19. (811)

PIERDERI

PIERDUT dovadă porumb nr. 369/1989 pe numele Sporea Petru, eliberată de CIG Petroșani. O declar nulă. (769)

PIERDUT legitimație bibliotecă pe numele Ștefănescu Tiberiu, eliberată de Institutul de mine Petroșani. O declar nulă. (788)

PIERDUT certificat de calificare în meseria de sudor seria B nr. 29814 pe numele Hulpaciu Aurelia, eliberat de IM Paroșeni la 1 octombrie 1988. Îl declar nul. (790)

PIERDUT portmoneu cu diferite acte, inclusiv buletin de identitate pe numele Lakatos Antal. Cine le găsește este rugat să le aducă la garajul SUCET Lupeni, strada 1 Mai nr. 2. Găsitorulul recompensat. (799)

PIERDUT autorizație nr. 179/6 iunie 1987 pe numele Horvath Maria, eliberată de Consiliul popular Lupeni, pentru activitatea de florăreasă. O declar nulă. (744)

PIERDUT dovadă porumb nr. 481 din 1987, pe numele Marincă Ion, eliberată de CIG Petroșani. O declar nulă. (805)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Lefter Leticia, eliberată de IG Vulcan. O declar nulă. (806)

DECLUSE

CONSILIUL de Administrație al IM Aninoasa, cu profund regret anunță, încetarea prematură din viață, a celui care a fost sing. minor HODOR ZIAN un bun coleg și un cadru tehnic de nădejde. Sincere condoleanțe familiei îndoliată. (814)

COLECTIVUL sectorului IX-transport, IM Aninoasa regretă profund dispariția fulgerătoare din viață a sing. HODOR ZIAN

bun coleg și om cu înalte calități profesionale. Nu-l vom uita niciodată. (815)

COMEMORARI

AZI, 1 aprilie, se împlinesc 6 luni de la decesul fulgerător al iubitului nostru fiu și frate

IUGA NICOLAE Îl vom păstra o amintire veșnică. (793)

SOȚUL Cornel și rudele amintesc că au trecut 15 ani de la trecerea în neființă a celui care a fost VICTORIA MORARIU O pioasă aducere a minții. (736)